

Въ пълно-то придаточно предложене подлежаще-то состои отъ мѣстоименіе, а сказуемо-то отъ глаголь, и такво-то предложене ся свързува съ части-те отъ главно-то предложене, кои-то оно опредѣлява, съ мѣстоимѣніе относително или съюзы-те ꙗко, ꙗковы, занè и проч. како на пр. кнѣга, ꙗже тебѣ ꙗзвѣстна єсть, учить ꙗко необходимо єсть намъ повиноватиса реди-телемъ. Тука — ꙗже учить е придаточно-то предложене отъ подлежаще-то кнѣга; ꙗко необходимо єсть-е предложене отъ сказуемо-то учить.

Въ скратено-то предложене глаголь-а съ мѣстоименіе-то относително ся скратява въ причастіе, а глаголь-а съ мѣстоименіе-то лично и съ союзъ-а ся скратява въ сѣпричастіе, или ся замѣнява въ допълнително слово. Така предложене-то ꙗже ꙗзвѣстна єсть може да ся замѣни съ причастіе ꙗзвѣстнаа, а предложене-то ꙗко необходимо єсть, можать да ся замѣнатъ съ допълнителны-те слова: о необходимости.

§ 80. Между части-те на главно-то предложене може да ся постави особенно предложене, и кое-то поради тоа може да